

ПРОБЛЕМНІ ПИТАННЯ ЕКОЛОГІЧНОГО СТАНУ В УКРАЇНІ

Наталія Миколаївна КОСМІНА,

*завідувач відділу дослідження матеріалів,
речовин і виробів Харківського
науково-дослідного експертно-
криміналістичного центру МВС України*

Обов'язком держави є забезпечення екологічної безпеки і підтримання екологічної рівноваги на території України, що закріплено на конституційному рівні (ст. 16 Конституції України) [1].

Довгий час вважалося, що природа сама здатна піклуватися про себе. Сьогодні стає ясно, що це - загальна помилка. Людина вже давно стерла межі між природним і штучним, підпорядкувавши технологіям навіть власну природу. Влада над природою зробила нас - людей - об'єктами техніки [2, с.33].

Сучасні технології дозволяють людині перетворювати природу. Ми навчилися створювати нові форми життя, нові способи взаємодії з навколишнім середовищем, нові методи контролю над виникненням і розвитком живого. Але такого роду втручання призвели до створення нової стадії розвитку людини, на якій наша людська природа вже не завжди може бути названа "людською". Перетворюючи навколишнє середовище, ми стали перетворювати свою власну природу. Прогрес кидає виклик традиційним поняттям про життя, існуючій моралі і взаєминам між людьми.

В Україні спостерігаються суттєві регіональні відмінності екологічного навантаження та сучасного стану екологічної безпеки територій, що обумовлено різноманітністю природокористування та господарською діяльністю населення. Екологічні проблеми суттєво обмежують соціально-економічний розвиток суспільства, котрий знаходиться у безпосередньому взаємозв'язку з якістю навколишнього природного середовища. Розвиток збалансованої системи раціонального природокористування, у поєднанні з адекватною структурною перебудовою промислового потенціалу, що враховує мінімізацію антропогенного навантаження і забезпечення соціальної захищеності людини стане основою забезпечення і стабільного розвитку держави.

На підставі проведеного аналізу до найбільш суттєвих факторів забруднення, відносяться: 1) забрудненість території агрохімікатами, які можуть не тільки допомогти задоволенню зростання попиту на продовольчі продукти у світі, але й залишити спадщину у вигляді забруднення ґрунтів та деградованих агроєкосистем; 2) бойові дії, які проходили/проходять на території України.

В результаті збройної агресії Російської Федерації проти України на звільнених територіях Донецької та Луганської областей, територіях, окупованих незаконними збройними формуваннями, виникли гуманітарна проблема забруднення вибухонебезпечними предметами (у тому числі

найбільш небезпечними – саморобними вибуховими пристроями) та надання допомоги жертвам, постраждалим від них. Крім того, в результаті двох світових війн та тривалої неконтрольованої військової діяльності значні території України залишаються забрудненими вибухонебезпечними предметами, внаслідок чого існує небезпека для життя громадян та провадження господарчої діяльності населення.

Сьогодні в світі питанню очищення територій від вибухонебезпечних предметів присвячена велика кількість наукових праць та іншого інформаційного матеріалу. Нажаль Україна через бойові дії залишилась не осторонь даної проблеми. Варто зауважити, що у спадок від Другої світової війни в землі та у водних акваторіях залишилась величезна кількість смертоносно зброї, яка не вибухнула і чекає свого часу.

Наступним суттєвим фактором забруднення є використання пестицидів. Пестициди — це хімічні сполуки, які використовуються для боротьби з небажаними рослинами, тваринами та мікроорганізмами (тобто бур'янами, комахами-шкідниками та збудниками захворювань). Пестициди, такі як гербіциди, інсектициди, фунгіциди, протимікробні та дезінфікуючі засоби, регулярно застосовуються в сільському господарстві, щоб підвищити врожайність та захистити продукцію, включаючи продукти харчування та корми для тварин, при зберіганні та транспортуванні.

При вживанні такої продукції людини і тварини піддаються впливу пестицидів у невеликих кількостях.

До особливостей пестицидів як забруднювачів навколишнього природного середовища належать такі фактори:

- неупередженість їхньої циркуляції, що зумовлено навмисністю внесення їх у середу та неможливістю встановити очисні споруди;
- неможливість значно зменшити норми внесення, оскільки пестициди втраять ефективність;
- біологічна активність, оскільки пестициди відбирають саме за цією ознакою;
- контакт із пестицидами великої кількості людей та корисних тварин;
- стійкість пестицидів у біологічних середовищах та здатність накопичуватися у харчових ланцюгах.

Хімічне забруднення ґрунтів – небезпечний вид деградації екосистеми. Воно зачіпає всі природні середовища проявляється на локальному, регіональному, глобальному рівнях; забруднюючі речовини безпосередньо впливають життєздатність всіх біологічних видів; їх надлишок викликає у живих організмів небезпечні захворювання, наслідки можуть закріплюватися генетично. Екологічна небезпека забруднення важкими металами у тому, що, будучи витягнутими з надр Землі, де вони перебували у термодинамічно стійкому стані, важкі метали входять у виробничі процеси.

Широко відомо, що надмірне використання пестицидів призводить до потрапляння до харчового ланцюга небезпечного рівня шкідливих хімічних речовин. Свіжі фрукти та овочі споживаються у дедалі більших кількостях, і саме свіжа продукція найбільш сприйнятлива до залишків пестицидів.

Безперечно, від застосування хімії у сільському господарстві людство відмовитися не може – надто великі будуть втрати врожаю. Однак використовувати ці небезпечні речовини слід розумно і лише у випадках, коли вони дійсно необхідні.

Аналізуючи вищевказане, зауважимо, що неприйняття заходів щодо контролю забруднення території нашої держави вибухонебезпечними предметами, а також різними агрохімікатами може призвести в подальшому до деградації агроєкосистем та екологічній катастрофі. Тому, важливим є визначення регіонів країни, де екологія компонентів довкілля знаходяться в найгіршому стані з метою спрямування фінансових ресурсів на впровадження природоохоронних заходів та зменшення негативного впливу на людину.

Список використаних джерел:

1. Конституція України: Закон України від 28.06.1996 № 254к/96-ВР // Верховна Рада України. - Режим доступу: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>
2. Галченко Ю.П. Экологические аспекты образования наноразмерных частиц при освоении недр. *Горный информ.-аналит. бюл.* 2007. № 10. URL: <https://cyberleninka.ru/article/n/ekologicheskie-aspekty-obrazovaniya-nanorazmernih-chastits-pri-osvoenii-nedr/viewer>